

Prima instanță: N. Costin.

dosarul nr. 2ra-2142/17

Instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu , V. Efros.

ÎN C H E I E R E

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Mihai Poalelungi

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către recurentul Radu Cazacioc,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte „Global Credit Solutions LTD” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Radu Cazacioc cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Radu Cazacioc și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 19 mai 2016,

c o n s t a t ă

La 26 noiembrie 2015, reprezentantul reclamantului Î.M. „Global Credit Solutions LTD” S.R.L., Serghei Baragan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Radu Cazacioc cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat următoarele circumstanțe de fapt: Prin contractul nr. 01/C2C din 18 martie 2015, Radu Cazacioc a cesionat către Î.M. „Global Credit Solutions LTD” S.R.L. creanța față de Pavel Șaptefrați, suma în mărime de 27 663 lei, formată în baza contractului de împrumut.

Indică reclamantul că, în baza contractului din 18 martie 2015, Radu Cazacioc s-a obligat să achite onorariul în mărime de 30 % din sumă.

Afirmă reclamantul că, după semnarea contractului nr. 01/C2C din 18 martie 2015, Î.M. „Global Credit Solutions LTD” S.R.L., a întreprins un șir de acțiuni

pentru a încasa datoria de la debitorul Pavel Șaptefrați în beneficiul lui Radu Cazacioc, acesta fiind bine cunoscut din cadrul dosarelor precedente. După primirea pretențiilor și repetatelor convorbiri telefonice, debitorul Pavel Șaptefrați a dispărut și decizia de a depune plângere la Inspectoratul de Poliție sector Râșcani a aparținut lui Radu Cazacioc.

Susține reclamantul că, după două săptămâni, debitorul Pavel Șaptefrați a fost găsit de organele de drept pentru a da explicații, iar ulterior, după întâlnirea reprezentantului reclamantului cu debitorul, ultimul a promis că în scurt timp va achita datoria.

La data de 20 iulie 2015, debitorul Pavel Șaptefrați s-a întâlnit cu pârâtul Radu Cazacioc și a transmis ultimului suma în mărime de 15 000 lei. În aceeași zi, pârâtul Radu Cazacioc a înaintat către Î.M. „Global Credit Solutions LTD” S.R.L. cererea cu privire la rezilierea contractului, care a fost recepționată de către reclamant la data de 23 iulie 2015, ceea ce se confirmă prin avizul de recepție contrasemnat, unde este indicată data recepționării.

Invocă reclamantul că, conform pct. 12 al contractului nr. 01/C2C din 18 martie 2015, pârâtul poate cere rezilierea acestui act după 3 (trei) luni de zile de la semnare, prin notificarea reclamantului, în scris, în termen de 30 de zile până la reziliere. În cazul în care debitorul a început să facă plățile, iar Clientul cere rezilierea contractului, ultimul este obligat să achite Agenției un comision în mărime de 20 % din suma principală a datoriei, în termen de 5 zile până la data rezilierii contractului.

Astfel, pârâtul avea obligația de a achita reclamantului comisionul în mărime de 5 532 lei și 60 bani, reieșind din formula $27\ 663 \times 20\%$, până la data de 18 august 2015, ceea ce nu s-a realizat.

Având în vedere cele expuse, reclamantul consideră că, de către pârât nu au fost respectate obligațiile cu privire la achitarea onorariului către reclamant, conform contractului și astfel, în conformitate cu prevederile art. 602, 970 CC poartă răspundere privind încălcarea obligațiilor, conform legislației civile în vigoare a Republicii Moldova.

Cere reclamantul admiterea acțiunii și încasarea din contul pârâtului Radu Cazacioc în beneficiul reclamantului Î.M. „Global Credit Solutions LTD” S.R.L., onorariul în mărime de 5 532 lei și 60 precum și taxa de stat achitată de către reclamant în mărime de 165 lei și 98 bani.

Prin hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 19 mai 2016, acțiunea a fost admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2017 a fost respins apelul declarat de către Radu Cazacioc și a fost menținută hotărârea Judecătoriei

Grigoriopol din 19 mai 2016.

La data de 02 octombrie 2017, recurentul Radu Cazacioc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece aceasta ar fi fost emisă cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 CPC, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs precizează că, recursul a fost declarat de către recurentul Radu Cazacioc la data de 02 octombrie 2017, cu respectarea termenului indicat la art. 434 CPC. Or, din materialele cauzei (f.d.141), urmează că, instanța de apel a expediat părților copia deciziei la 03 august 2017.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către recurentul Radu Cazacioc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, dar a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Asito vs Republica Moldova*, 10 iulie 2001, *Meyer vs Germania*, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către recurentul Radu Cazacioc, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul recurentului Radu Cazacioc, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari